

Σατυρικά

Ανάθιμα την ώρα

Ανάθιμα την ώρα, την ώρα την κακιά
που έβαλαν νιζάμι σι ούλα τα χουριά
να μάσουν παλληκάρια που ούλα τα χουριά.
Πήραν από την Πόλη κι την Ανατουλή
πήραν π'του Καβατζίκι δυο έμουρφα πιδιά.
Τόνα του λένι Γιώργη κι τ'άλλου Παναγιώτ'
Καημένους Παναγιώτ'ς κλάιει κι δέρνιτι.
Μπρουστά στους Τούρκους πέφτει κουρμπάνι τάζιτι.
Λιανίζουν πουρτουκάλια κι βάζουν στου τσινί.
- Ουρίστι Παναγιώτ'κι πάρι ένα μιζέ.
- Δε θέλου του μιζέ σας κι ουδή του πουρτουκάλ'
μόν'θέλου τους παράδισ που μι αφτώχιψ'τι.

Είχα έναν άνδρα

Είχα έναν άνδρα, είχα έναν άνδρα
ίσια μι ριβύθι μεσ'στου κουλουκύθι,
ίσια μι φασούλι μέσα στου σακκούλι.
Είχα κι μαχαίρα 'που φασούλ'θηκάρι
είχι κι τσαρούχια 'που ντουβλέκι κόρα.
'Ένα π'νάκι στάρι πάει για να του σπείρει,
έκατσι κι κλαίει στ'ς ριβυθιάς τουν ίσκιου.
- Πως θα του θιρίσου, πως θα θημουνιάσου;
- Πως θα τ'άλουνίσου, πως θα ξαλουνίσου;
Μάνα τ'τουν παρηγουράει: " Σώπα, σώπα συ, πηδί μ'
ταχιά κι συ θ'άξινης, θα γίνεις παλληκάρι.

'Ένα κουντός κουντούτσικους

'Ένας κουντός κουντούτσικους πούχει καλή γυναίκα
πουλύ χάρ'τσι τουν έβαλαν, δεν μπόργ'γει να πληρώσει.
Πουλάει χουράφι 'αθέριστα, χουράφια θερισμένα,
έκατσι τα λουγάριασι, λουγαριασμός δε βγαίνει.
Πουλάει κι του μύλου του μαζί μι τ'ς ντιρμιντζήδισ,
έκατσι τα λουγάριασι, λουγαριασμός δεν βγαίνει.
Πουλάει κι του σπίτι του, μαζί μι τα πιδιά του,
έκατσι τα λουγάριασι, λουγαριασμός δεν βγαίνει.
Αλλάζ'κι τη γυναίκα του, σαν την καλή τη νύφη
κι από του χέρ'την άρπαξι κι στου παζάρ'την πήγει.
- Ποιος θέλ'γυναίκα έμουρφη, γυναίκα στουλισμένη;
Κι ένα παλιουγινίτσαρους, ένα γινιτσαράκι:
- Πόσου τη δίνεις βρέ κουντέ, πόσου την παζαρεύεις;
- Τα μάτια της χίλια φλουριά, τα χείλια τ'ς δυο χιλιάδισ
κι του λιγνό της του κουρμί, αμέτρητις χιλιάδισ.
- 'Απλωσι του μαντήλι σου κι πάρι τους παράδισ.
Από του χέρ'την άρπαξι κι στου τσαντήρ'την πήγι.
Κι ικει που τρώγαν κι έπιναν, ικει π'γλυκουφιλιούνταν
πουλί πήγι κι κόνιψι στη μέση στου τραπέζι.
Κι ουδέ λάλούσι σαν πουλί, ανθρώπινη λαλιά του.
- Ποιος είδγ'αδέλφια γκαρδιακά, αδέλφια να φιλιούντι;
- Πούθ'είν'κουρή μ'η μάνα σου, πούθ'είνι η μπουμπάς σου;

- Μάνα μ'είν'απ'τα Γιάννινα,μπουμπάς μου που τη Μπόσνα κι η Γιάννης ουπραματιφτής ήταν ουαδιρφός μου.
- Απου του χέρ'την άρπαξι κι στουν κουντό την πήγι:
- Πάρι κουντέ μ'τη γ'ναίκα σου κι μεν'την αδιρφή μου.

Ήρθ'ου πόντικας

Ήρθ'ου πόντικας κι πήρι του φυτίλι που μέσ'απ'του καντήλι
κι έφιγγι κι κένταγι η κόρη του μαντήλι.

Άχ ντίλι-ντίλι-ντίλι, η κόρη του μαντήλι.

Ήρθι κι η γάτα κι έφαγι τουν πόντικα,του πήρι του φυτίλι

Ήρθι κι ου σκύλους κι έδιουξι τη γάτα,που εφαγι τουν
πόντικα κ.λ.π. Ήρθι κι του ξύλου

κι έδειρι του σκύλου που έδιουξι τη γάτα κ.λ.π

Ήρθι κι η φουτιά

κι έκαφι του ξύλου που έδειρι του σκύλου κ.λ.π

Ήρθι του πουτάμ'μι νιρό

κι έσβυσι τ'φουτιά που έκαφι του ξύλου κ.λ.π

Ήρθι κι του βόδ'

κι ήπιε του πουτάμ'που έσβυσι τ'φουτιά κ.λ.π.

Ήταν πέντι-έξ νταήδισ

Ήταν πέντι-έξ νταήδισ

μπρε μπρε μπρέ πέντ'έξ νταήδισ

χα χα χα πέντ'έξ νταήδισ

Όλοι πήραν τους μπαλτάδισ,πήρανε του ρέμε ρέμα
βρήκαν ένα κούφιου δέντρου,ήταν μέσα κουκουβάγις
έκατσαν κι τις μοιράσκαν,όλοι πήραν από δύο
του Γιαννάκ'τουν δώσαν μία,γάνιασι κι δεν την πήρι
πάει στου σπίτι γανιασμένους.

Ήταν δυο καλές συμφάδισ

Ήταν δυο καλές συμφάδισ, είδαν τα πανιά στου λάκου
κι άρπαξαν τη φούρκα ρόκα κι τουν καβαλλάρ'αδράχτι
τ'μυλουνόπιτρα σφουντήλι, κι ως που νάμπει ν'αβγει ο μήνας
έμασι κλουστή στ'αδράχτι. Κι ως που νάμπεο νάβγει χρόνους
ξισφουντήλιασι τ'αδράχτι. Κι ως που να καλουχρουνίσει
γιδόμισι κι αυτή τ'αδράχτι.Του μαζώνει μια κουβάρα
του σκαλώνει στην κιλάρα κι βαρνάει στην κιφάλα.

Έβαλι να τον γιδιάσι και στης γάτας τα νιχούδια
στ'πόντικα τα πουδαρούδια. Πόντικας ο κουτρατσάρης
κι η γάτα η γρουσουζα ανακάτουσαν του γνέμα.

Κάτου στην Άγια Βαρβάρα

Κάτου στην Άγια Βαρβάρα,έκανα χρυσή κουμπάρα
έμαθα του μουνουπάτι πάγινα κι του βραδάκι.

Κι μι πιάσαν μια βραδιά στης κουμπάρας τ'ν αγκαλιά.

Δε μου δώσαν κι πουλλές,πεντακόσις κι καλές

κι μου κάναν τα πλιβρά μαλακά σαν την κοιλιά,

κι μου κάναν κι τα πόδια, μαλακά σαν τα χταπόδια.

Κίνηση να πάου στου Μύλου

Κίνηση να πάου στου μύλου μι τη θειά μου τη Βασίλου.
Ήρθ'αράδα για ν'αλέσου.

Σπρώχνει κείνη σπρώχνου γω, κάτου κείνη, πάνου γω.

Να κι Λάλους απού πέρα, φράγκα φρούγκα τη μαχαίρα.

- Ανιψιδό, μουρ ανιψιδό, τι την κάνς αυτού τη θειά σου;
- Έρμη, θιρμασιά την πιάνει, την ζουπάου για να γιάνει.

Κάτου στ'ς Μπαρμπαριάς τουν κάμπου

Κάτου στ'ς Μπαρμπαριάς τουν κάμπου   αντα βγαίνου κι αγναντεύου
τα φαρούδια έχουν χάρη   η λαγός λαλάει τη λύρα
τα μυρμήγκια πανηγύρι.   κι η αλεπού το τιμπελέκι.
Κάλεσα κι μένα Νούνου.   Κι σκαντζόχοιρους η σγούρους
Κάϊκιουσα κι γω δεν πήγα.   καμ'τ'χιλώνα μι του μάτι.
Τι να ντύσου τι να βάνου   "Έλα βραδυ στου κριβάτι
πκάμσου δεν είχα να βάνου.   να φιλήσεις μαύρου μάτι
Νταίνου τώνα, νταίνου τ'άλλου   κι τσιμπουριασμένου λάκρου".
νταίνου του μπαμπά μ'τ'σιαλβάρα

Μεγάλο κρίμα γίνηκι

Μεγάλο κρίμα γίνηκι, μιγάλη σιγουρή
χαλάσανι τις κόρις, καημένου Α:ιβαλί.
Δυο τρείς ουσμάνδισ ήρθαν που κατ'που τα νησιά
κουρντίσαν τα τζαντίρια τ'ς στουν κάμπου τ'Αϊβαλί.
Θάν'τ'άκσαν τσιουρμπατζίδισ πουλύ λυπήθηκαν
κινούν, μαζών'παράδισ, ντούμπλινς κι φλουριά
να δώσουν στους αγάδισ κι στουν Μπεκίρ πασά.
Δε θέλ'αγάς παράδισ, δε θέλει κι φλουριά,
γυρεύ'Αϊβατουπούλις μι τα ξανθά μαλλιά.
Θάν'τ'άκσαν Αϊβατουπούλις πουλύ λυπήθηκαν
θαν τάκουσαν οι μάνισ πουλύ του κλαψανι.

- Αϊντι μουρή κουρίτσια να ριχτούμι στη φουτιά
να μην παραδουθούμε στα άνουμα σκυλιά
να μη μας πάρουν σκλάβισ, σκλάβισ στα χουριά.
- Γιατί μουρή κουρίτσια ρίχνιστι στ'φουτιά;
- Να μην παραδουθούμι στα χέρια σας σκυλιά.

Μια καλή νοικοκυρά

Μια καλή νοικοκυρά έπισι τ'Αηδημητού
σ'κώθκι μόν'τ'Αηθανασιού
σ'κώθκι για ν'ανάψ τ'φουτιά χάλιψι κι του μασιά
χούφτουσι τσ'γάτας τν ουρά θάριψι ήταν ρόκα της
πάγουσι του γιόμα της φράχκι η καρδίτσα της.
Βλέπ'του τσκάλ'μι του κρασί ξιαπάγουσι του γιόμα της
Ξιφράχκι η καρδίτσα της.

Πέντι δέκ'Αρβανιτάδισ

- Πέντι δέκ'Αρβανιτάδισ που την Πόλη Ξέβγηκαν
κι στουν κάμπου κατιβαίνουν.
Τούρκους θέλουν να σκουτώσουν κια Ρωμιούς να ξισκλαβώσουν.
Βρίσκουν έναν Τούρκου κλέφτ'πώχ'την κόρη πίσ'τα καπ'λα.
- Βρε Τούρκε μου, βρέ σκυλί μου, που τη βρήκισ 'φτήν την κόρη;
  - Μι τς παράδισ μου την πήρα μι φλουριά την ξαγουράσα.
  - Κόρη μου θα σι ρουτήσου: Κόρη μ'τουρκουπούλα είσι,
κόρη μ' ρουμιουπούλα είσι;

- Δε' μ' αφέντη μ' τουρκουπούλα, είμ' αφέντη μ' ρουμιουπούλα
είμι κι παπαδουπούλα.

Πέντι δέκα Παπαδιές

Πέντι δέκα παπαδιές κι άλλις τόσις καλουγρές
του βαμπάκι σκάλιζαν, μουρ κι του βουτάνιζαν.
Δίφασαν οι παπαδιές, λάγκαξαν οι καλουγρές.
Που να πάν να βρούν νιρό; Στουν Απλήν τουν πουταμό.
Βρίσκουν του νιρό ζιστό, του πουτάμ'σιγαληνό.
Μια την άλλη τέ έλιγαν: " Ά να κουλιουμπήσουμι,
κι να πλιατσκανίσουμι". Κι ου ντιληκαλόγιρους
που πίσ'απού στουν πλάτανου, παίριν τα ρασάκια τους
τα πουκαμισάκια τους. " Βρε ντιληκαλόγιρι
δώσι τα ρασάκια μας, τα πουκαμισάκια μας
κι ότι θέλεις κάνει μας.

Η Πίτα

Την πί μανάμ την πίτα πούφαγε ό γαμπρός
ήταν αμάν αμάν ήταν κολοκυθένια
Ζουμ παραραρά ζουμ παραραρά
Τα χέ- μανάμ τα χέρια που την έφκιασαν
ήταν αμάν αμάν ήταν μαλαματένια
Ζουμ παραραρά κ.λ.π
Κι ο φού- μανάμ κι ο φούρνος που την έψησε
ήταν αμάν αμάν ήταν τενεκεδένιος
Ζουμ παραραρά κ.λ.π

Τα ψέματα μας σώθηκαν

Τα ψέματά μας σώθηκαν κι ας πούμε μια αλήθεια.
Ποιος είδγι θηλυκο παπά διάκου αγκαστρουμένου;
Ποιος είδγι φύλλου στου βουνό σανίδια φουρτουμένου;
Τουν φύλλου τουν καλύβουσαν στη μέση στου παζάρι.
Τουν πόντικα τουν φόρτουσαν ιννιά κιλά ριβίθια
κι πίσου στην ουρίτσα του σαράντα κουλουκίθια.
Τυφλός βιλόνα γύριβι μέσα στην αχυρώνα
κουτσός στουν κάμπου έτριχι να φτάσει καβαλλάρη.

Ο Παπαγιάννης

Τουν Παπαγιάνν' τουν κυνηγούν σαράντα μπουσταντζήδεις
κι ουδέ πιζοί τουν έφταναν κι ουδέ καβαλαραίος.
Τουν Παπαγιάνν' τουν έπιασαν, πααίν να τουν κριμάσουν.
Χίλιοι πιζοί πααίν μπρουστά κι χίλιοι του κατόπι
στη μέσ'πααίν ου Παπαγιάνν' ςθα μήλου μαραμένου
θα μήλου θαν τριαντάφυλλου θαν κόκκινο κираσί.

Τι να κάμου έρημους

Τι να κάμου έρημους μι τη γυναίκα πώχου
του Γινάρ κι του Φλιβάρ' μι προυβουδάει στου θέρου.
Θέριζα, ξιθέριζα, ούλου βρουχές κι χιδνια
κι αντά του θυμώνιαζα ούλου κρουσταλάκια.
Κίνησα κι γω καημένους να πάνου σπίτι
βρίσκου τη νοικουκυρά να μαφειρεύει.
Λαγούς πινδίκια έψηνη κι μπουλντουρτζίκια.
Άπλουσα κι γω καημένους σα νοικουκύρης.

Σ'κών'του σιδηρόφκιαρου μι χ'πάει μια στου χέρι:
Δε σου είπα κερατά βρέ πεζεβέγκη
αντά 'χου γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις;
Να του κουτσουχίλιαρου, να του Ξηροκόμματος
μέσ'την κουτσουνκάμαρα. Να του ντουμπουλδόγαλου
μέσ'στου κουτσουτσούκαλου. Φάει κι ντιρλίκουσι, σκάσει κι πέσει.